Ч. 197. Неділя 13 вересня (31 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дневний порядок першого соймового засіданя. — Бар. Бурян о відносинах в Боснї і Герцеговині.

Ві второк, дня 15 с. м., збирае ся сойм краєвий на першу сесию IX. периоду. Перше засїдане розпічне ся того дня о годині 11 перед полуднем. По відкритю сойму Є. Е. п. Маршалком і промові Є. Е. п. Намістника, прийдуть перші читаня предложень Виділу краєвого, які комісиї і з кількох членів зложені мають бути вибрані.

Дневний порядок, який вже послам розіслано, обіймає 90 предложень законодатних і адміністрацийних.

З предложень законодатних обіймає дневний порядок: Проект прилучення сусідних громад і двірских обшарів до міста Кракова; проект зміни § 39 закона громадского з року 1889 і § 38 закона громадского з р 1896; проект закона о утвореню з части громади Криниці і части двірского обшару Криниці нової громади адміністрацийної під назвою „Криниця купелї"; проект часового увільнення нових домів в місті Бучачи від громадских і повітових додатків; проект зміни закона з дня 1 грудня 1889, взглядно з дня 22 червня 1899 о винагороді за уділюване науки релїґії в народних школах; проект зміни § 87 краєвого закона водного: проект закона управильнюючого правні відносини сезонових робітників рільних і лісних; проект закона зміняючого орґанізацию публичного посередництва праці; проект краєвого закона управильнюючого емеритальні плати окружних лікарів і заосмотрене вдів і сиріт по них.

Вкінци проекти надання шпиталеви в Чорткові і Косові характеру шпиталїв загальних і публичних.

З буджетових предложень обіймає дневний порядок справозданя о прелімінарях краєвих буджетів на р. 1908 і 1909; справозданя з замкненем рахунків краєвих фондів за лїта 1906 і 1907; справоздане з прелімінарем коштів удержаня урядів посередництва праці на р. 1909; справозданя о рахункових замкненях галицких фондів пропінацийних за р. 1909 і о прелімінарах тих фондів на рік 1909; вкінци справоздане о замкненю рахунків скарбківскої фондациї у Львові.

З важнїйших предложень адміністрацийних обіймає дневний порядок: предложене о меліорациях переводжених при помочи краєвого фонду; предложене о меліорациї каналових рік; предложене о будові водних доріг; предложене о патронаті над спілками ощадности і позичок і иншими спілками рільничими; справоздане о замкненю рахунків банку краєвого за р. 1907 і з діяльности Виділу краєвого з обсягу банку краєвого; справоздане о рентових оселях; справоздане о елементарних нещастях в р. 1908; справоздане з діяльности публичного посередництва праці за р. 1907; справоздане о будові заведення для божевільних в Кобержині; предложене о обнятю на власність краю шпиталя для убогих дїтий під назвою сьв. Софії у Львові; справоздане з урядової діяльности Виділу краєвого за час від 1. вересня 1906 до кінця марта 1908; справоздане о поступі робіт коло відновленя замку на Вавели; справоздане о ужитю краєвих фондів позичкових на будову касарень для войска за час від 30. вересня 1906 до 1. марта 1908; справоздане о галицкій касі ощадности у Львові; справоздане в справі побираня консумцийної оплати від пива; справоздане о адміністрациї продажи соли; кілька предложень о краєвих школах рільничих і огородничих; предложене в справі образованя женщин в обсязї сільского і домашного господарства; справозда-

---

23)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англїйского — Томи Кобба.

(Дальше)

Коли остаточно справу похорону злагоджено, Арнольд аж лекше відотхнув.

— Ну, досить того доброго! — сказав він. — Що ви на то, докторе, що я послїдної ночи набрав ся такого прочуханця?

— А видите! Ви собі легковажите неприятеля а він вас побідив. Тепер чей вже видите свою похибку; та й я мало вже не повірив в то, що єсть дійстно якась заслонена женщина.

— Я ще й тепер такої гадки, докторе.

— Гм, по тім всім повинні би ви вже сумнївати ся.

— Дурачиско був з мене! — признавав ся Арнольд — замість брати ся розважно до діла, змусив я Ферфорда до подвійної обачности, тому й міг він мене легко обманути. Він явив ся замість тої женщини і скористав з дощу, щоби заслонити ся парасолею; але нехай єму не здає ся, що я не знаю ся на єго хитрости.

Ся заява занепокоїла Фльоренсию знову. Колиб Гальшка взяла Овена за якусь женщину, то се було би неправда, що він потайком оженив ся, але могло й так бути, що Овен довідавшись про намір Моґфордів, взяв ся до найлїпшого способу, щоби людем рот заткати.

Коли Ферфорд по полудни навідав ся до Фльоренсиї, она сама була ще нерішима і длятого сказала отверто: Так, пане Ферфорд, я була та й є все ще цікава.

— Та й мусите такою бути — відповів він сьміло, але на жаль не можу успокоїти вашої цікавости; дати вам якесь пояснене со понад мої сили, а що менї найприкрійше то — то, що я так сказати би трохи вас обманув. Але змилуйте ся наді мною і не судіть мене з поверховности, хоч і як би она против мене промавляла.

Молода дівчина зміркувала, як важна настала була хвиля. В голосах їх обоїх було щось торжественного. Не надумуючись довго, сказала она отверто:

— Я ані не слїдила за вами ані не сумнівала ся о вас. Знаю від давна, що якась тайна, так само сумна як і прикра, запаморочує вам житє і я хотїла би лиш, щоби я могла вам як помочи.

— Ви помагаєте менї своїми ласкавими словами — відповів він з палким одушевленем — більше як я сьмію то сказати, більше як ви самі можете того здогадувати ся. Ви надїляєте мене може найцїннїйшими дарами сьвіта: сочувством і довірєм. Не сумнївайте ся ніколи — додав він, — що я на то заслугую.

З капелюхом в руцї поступив ся він кроком близше до неї. Фльоренсия вчула, як її серце забило ся в ожиданю того, що Ферфорд їй тепер скаже, але то були лиш короткі слова прощаня — за хвильку вийшов він з комнати.

17. Глава.

Наконець відкрите.

То було в четвер рано і в день похорону Анни. У „Воронім гнїздї" поспускано всї заслони. Сонце присьвічувало ясно на дім смерти, в городі цвили цьвіти і наповняли воздух запахом.

Др. Вірет підняв ся був вести Фльоренсию підчас сего сумного обряду. Она приняла то з вдячностию — бо й так крім него не було нікого, хто би готов був віддати старій служници послїдну честь.

Похорон був назначений на першу годину. Аж ось около пів до дванайцятої явив ся Овен і увійшовши до комнати, не видів навіть, що Арнольд зі зломаною рукою лежить на софі, лиш приступив до Фльоренсиї і сказав: Не добру вість вам приношу!

Фльоренсия мов би здогадувала ся, не дала єму договорити, лиш спитала: Чи не про тата?

— Так! — відповів Овен — тїло пана Дервента знайдено.

Арнольд підняв ся на софі — зломана рука не дозваляла єму борзо рушити ся. — „Господи!" — крикнув він лиш придушеним голосом.

Фльоренсия повалила ся на крісло. Єї лице від страху стало бліде як стїна. — Що? де? — вимовила она наконець ледви на силу — розповіжте менї все, як було.

ня о піднесеню плеканя худоби, коний, дробу і молочарства в краю; предложене на уділюване безпроцентових позичок на осушуване і дреноване ґрунтів; предложене о підвисшене річної дотациї на ціли підпираня будови другорядних зелізниць з 750.000 на 900.000 кор.; вкінци предложенє о побільшеню етату урядників Виділу краевого; підвисшеню плат ад'юнктів в Архіві актів городских і земских.

Pester Lloyd подає розмову, яку мав один з его редакторів зі спільним міністром скарбу бар. Бурияном о Боснї і Герцеґовинї. Бар. Буриян впевнив, що всякі поголоски о сильнім невдоволеню в окупованих краях суть неправдиві. В Боснї і Герцеґовинї панує цілковитий спокій і лад. Всї противні вісти видумані. Не лише личні спостереженя міністра, але й всї донесеня урядово з усїх сторін краю не дають причини до ніяких побоювань. Коли бесїда зійшла на поголоски про намірене наданє конституциї і автономії окупованим краям, бар. Буріян сказав: То передвчасні вісти. Впрочім було би обидою для делеґаций з моеї сторони, коли би я бавив ся в якісь поясненя, не здавши насамперед справи перед ними.

Новинки.

Львів, дня 12-го вересня 1908

— **Відзначене.** Є. В. Цісар надав інспекторови санітарному, старшому лікареви повітовому в Тернополи дрови Емілеви Гладишовскому при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку ордер Франц Йосифа.

— **Іменованє екзамінаторів.** Міністерство просьвіти в порозуміню з міністерством справ внутрішних іменувало на рік шкільний 1908/9 для медичних риґорозів слідуючих екзамінаторів на львівскім університеті: правительств. комісарем радн. Двору дра Меруновича, заступником дра Зд. Ляховича; коекзамінаторами при II риґорозум проф. дра Ів. Рачиньского, дра Генр. Гальбана, дра Йос. Вічковского; при III риґорозум проф. дра Волод. Лукасевича, дра Григ. Зембіцкого, проф. дра Іляр. Шрамма, проф. Волод. Биліцкого: — для іспитів фармацевтичних: для вступних іспитів в фізики дра Закржевского, в ботаніки дра Цесельского, з загальної хемії Радзішевского і Ст. Толлочка: — для фармацевтичного риґорозум правит. комісарем дра Меруновича, заступником дра Ляховича, з фармакольоґії дра Льва Попельского і аптикарів Кар. Склепіньского та Якова Байзера.

— **Дрібні вісти.** Доповняючий вибір одного члена повітової ради в Надвірній з групи міских громад розписала президия Намістництва на день 10 падолиста с. р. — Уряд почтовий ч. 12, котрий входить в житє підчас соймових засідань в буде отворений з днем 15 вересня с. р. о 9 годині рано. — Згубили: Андрій Кобільник на Стрільници полярес з 340 К і карткою заставничою; др. Слоневский полярес з 40 К, а п. Мелянїя Скоробецка полярес в 160 К 46 с.

— **Убийство изза садовини.** В селї Віцини, золочівского повіта селянин Бартницкий винаймив у селянина Чака сад. Обірвав овочі і не платив за них, а коли Чак упоминав ся о гроші, Бартницкий зі словами „зараз тобі заплачу" пішов до хати, а вийшовши з неї з рушницею, змірив ся до Чака і вистрілив. Чак, поцілений кулею в околиню серця, впав на місци трупом. Убийник втік і аж оногди зловили его в селї Чемеринцях та скованого відставили до суду в Золочеві. Бартницкий сидів уже за убийство 3 роки.

— **При женьскій семинариї учит.**, котру удержує Руске Тов—о педаґоґічне у Львові, буде отворена від 16 вересня с. р. друга кляса школи вправ для учениць шкіл народних, так шо будуть вже в сїй школї дві кляси: перша і друга. Вписи до тої школи відбудуть ся в днях 14 і 15 с. м. в годинах 8—12 перед пол. і 3—5 по пол. в канцеляриї школи виділової ім. Шевченка при улици Сикстускій ч. 47. Школа вправ буде містити ся в льокали при ул. Сикстускій ч. 47. Звертаємо головно на се увагу, що наука в школї вправ буде ведена взірцево досьвідними силами учительськими та що тут будуть мати дїти правдиву материньску опіку.

— **Репертуар руского театру в Городенцї.** Саля „Сокола". Лише 8 вистав. Початок 7·30 год. вечером.

В недїлю, дня 13 с. м. „Маруся Богуславка" історичні картини в 5 дїях зі співами і танцями М. Старицкого.

Ві второк, дня 14 с. м. „Продана наречена" опера в 3 дїях Ф. Сметани.

† **Померли:** Стефан Курбас, бувший артист руского театру в Галичинї, помер дня 10 с. м. в Старім Скалатї в домі свого батька, о. Курбаса, в 46 р. житя. Покійний вступив до театру як ученик VIII кл. ґімназияльної і в другій половинї 80 та на початку 90 років належав до найвизначнїйших драматичних артистів. Звістний був під прибраним назвищем „Янович". Тяжка недуга нервова, від котрої надармо лїчив ся, зробила конець его житю. — Дмитро Дропа, ученик VIII кл. руской ґімназиї у Львові, упокоїв ся в Підбірцях дня 4 с. м. в 19 р. житя в наслїдок нещасливої пригоди впавши під коні.

— **Розбишаки перед судом.** По убийстві в Городку, розбишаки щезли і аж в ночи на 21. червня напали на коршму Ицка Шаера в Ляцкім, що стоїть при дорозї з Добромиля до Перемишля. Тут знайшли двері і вікна сильно замкнені, а Шаер, здогадуючись розбишаків, не отворив. Нараз упав з вікна вистріл і куля свиснула коло уха Шаера. Тодї коршмар, готовий на все, вхопив сокиру і станув під стїною, грозячи смертию кождому, хто покаже ся. Бачучи, що до мешканя таки не дістануть ся, розбили шинквас і забрали лише пуделко папіросів. Рано прийшла тота шайка до коршми Иоська Шляфа в Тулиголовах коло Судової Вишнї, де пересиділи до 2-ої год по полудни, розглядаючись в ситуациї. Того самого дня о годинї 11 в ночи почули Шляфи гутір під вікнами, а по хвили роздав ся голос з доманганем горівки. По голосах коршмар пізнав, що то ті самі люди, що були у него в день, і не хотїв їх пустити. Тодї упав крізь вікно револьверовий вистріл, а по хвили напастники вдерли ся до середини, розбиваючи все по дорозї.

Налякана коршмарка сховала ся за печию, а тимчасом напастники стали рабувати. Із своєї скривки Шляфова чула револьверові вистріли, якими убито єї чоловіка. Вкінци розбишаки викрили єї за печию і хоч Шляфова з сльозами в очах благала, щоби дарували їй житє, стрілив проводир шайки ще два рази до неї з револьвера і зранив в ліву ногу. Рівночасно почула она голос старої Чабакової: „Випусти кишки з неї!" Шляфова удала неживу і не рушала ся, але і то не помогло, бо знов роздали ся вистріли, котрі зранили єї в бік. Від вистрілів заняла ся на нїй сорочка. Хоч тяжко ранена, коршмарка пригасила огонь і лежала дальше без знаку житя. А тимчасом шайка рабувала і нищила в цїлій коршмі. Коли втихомирило ся, Шляфова вийшла з криївки і рачкуючи, почала глядати за чоловіком, але не знайшла его. Вийшовши з коршми, останками сил піднесла ся і стала бічи до села. Се добачили розбишаки і дали кілька вистрілів, з котрих один зранив єї в руку, так що впала на землю. Коли розбишаки втекли, піднесла ся і з трудом заволікла ся до поблизької хати. На другий день найдено коршму в серединї зруйновану, а в куті в калюжи крови лежав мертвий коршмар. В шуфлядах нестало дорогоцїнностий і 600 корон.

— Лиш не подавайте ся, Фльоренсиє, держіть ся кріпко — упоминав Овен — тіло вашого тата знайдено в гробі матери! — Він з сочувством нахилив ся над бідну дівчину, котра омліваючи, вхопилась его за руку.

— Я ішов попри кладовище — розповідав Овен — а побачивши, що там збігають ся люди, пішов і собі подивити ся. Коло отвертої гробниці вашої матери стояла домовина, котру виймили були а котрої віко якраз пришрубовували.

Арнольд підчас того оповіданя ходив поволи по комнатї а хто би на него був лиш поверховно подивив ся, був би пізнав по нїм, що тота страшна подія, котра так поділала на доньку погибшого, що она аж омлівала, зробила на нїм так радістне враженє, що він того аж не міг укрити в собі.

— Коли гріб отворили— розповідав Ферфорд дальше -- спостеріг гробар Моґфорд, що з найвисшою домовиною не в порядку і післав по вахмайстра від поліциї. В его присутности отворено домовину, котрої віко лиш легко було примкнене і замість тіла вашої матери лежав труп пана Дервента.

— Як би й не було — відозвав ся на то Арнольд — то тепер тайна наконець викрила ся.

Аж тепер від часу, коли Овен, увійшов спостерегла ся Фльоренсия, що й Арнольд єсть в комнатї. Єго поведенє викликало в нїй відразу — бо навіть в так страшній хвили не думав він о нїчім більше лиш о своїй власній користи. Ах, як же низько упав він в єї очах. Образ его, який она доси все ще старала ся задержати в своїм серци, щез з него на віки.

— То і все, що знаю — відозвав ся Овен борзо, стараючись тим покрити простакувате поведенє Арнольда.—Домовину принесуть сюди— я бояв ся, що вид єї застав би вас неприготовленою.

— Мама! — крикнула Фльоренсия — а деж моя люба, дорога мама? Що з нею зробили? Хто забрав єї тіло і де сховав? Ох то страшно, ще страшнїйше, як би то коли небудь міг собі хтось видумати. Хиба лиш якийсь зьвір а не чоловік міг того допустити ся!

Ще Фльоренсия й не опамятала ся була зі свого болю і горя, як на дворі почули ся тяжкі кроки. Овен глянув ще трівожливо на єї блїде як стїна личко, отворив двері і вийшов.

— А я тобі не казав, що стрийко Родеріх вже не жиє — відозвав ся Арнольд, котрий хотїв конче показати тим своє вдоволенє. — Я був би присяг на то! Ну — говорив він дальше, мов би тїшив ся з того — як би й не було а цїла загадка тепер вияснила ся!

— Так, вияснила ся! — повторила Фльоренсия з докором — противно, стоїмо перед ще більшою тайною, перед злочином, котрий нас страхом наповняє. Де і коли его викрито? Хто убив тата? Хто зневажив гріб матери?

Обоє замовкли, Фльоренсия від змученя, Арнольд занятий своїми гадками; чути лиш було серед глухої тишини, як дївчина важко віддихала і як тикотав чорний мармуровий годинник на коминку та кроки Арнольда, котрий ходив по комнатї. Шелест его кроків вражав Фльоренсию не мило і она попросила его, щоби він перестав ходити — він і станув а дївчина зачала тодї надслухувати, що діє ся на дворі. Она вчула тяжкі кроки на сходах, як би якихсь людий, що несуть щось тяжкого і поступають поволи, аж відтак зробило ся тихо і отворили ся двері та показав ся Овен знову.

— Вибачте — відозвав ся він, станувши борзо з боку коло неї — що я так собі тут позваляю, що розпоряджаю вашою службою так, як би то була моя. Внесли вже домовину.

— До татової комнати?

— Я гадав, що то буде найвідповіднїйше.

Она встала борзо. — Ох — відозвала ся она — чи дадуть вже раз спокій мому дорогому, нещасливому татови! Будьте так добрі, пане Ферфорд — я мушу подивити ся на него.

Він отворив їй зараз двері. Хто єї знав а був би тепер єї видів, був би пізнав, що она при всїй своїй лаґідности мала й сильну волю.

Запорошена домовина, так як єї винесли з гробу, стояла на трох стільцях конець ліжка а Овен підніс трохи віко. Заплакана дївчина глянула на дороге лице, забувши на час, який минув, від коли батько єї був пропав і гадала, що побачить ще тоті лаґідні блїді черти дорогого лиця подібно як у матери, коли вспослїдне на неї дивили ся. Як же инакше представилась їй тепер люта дїйстність!

(Дальше буде).

Упоравши ся зі Шляфами, розбишаки кинули ся до шопи, де спав жебрак Штайнбрух, і того приголомшили ударом молотка, забираючи єму цїле майно 4 корони. З трудом удало ся лїкарям сильно пораненого Штайнбруха привернути до сьвідомости. Кілька днів по тім розбійничім рабунку цїлу шайку арештували у Львові, де оден з єї членів, Теодор Тишик, мешкав постійно.

Всячина
для науки і забави.

— **Лїтанє за помочию машин.** Людем вже за мало того, що їздять силою пари по земли і плавають такоюж самою силою по водї; їм забагло ся ще й лїтати, але вже не бальонами лекшими від воздуха, але таки так, як птицї, хоч і не крилами, то машинами тяжшими від воздуха. Винахідники машин до лїтаня взяли собі за взорець того орла, що то єго пускають хлопцї на довжезнім шнурку високо у воздух. Як держить ся там той орел так високо понад землею? Він же крил не має, навіть і не живий, а мимо того лїтає у воздусї! І хто би то був собі подумав, що в так короткім часї, бо в несповна два роки, як зачали ся відбувати проби лїтаня за помочию машин, люди будуть таки справдї вже лїтати і то вигіднїйше, зручнїйше і певнїйше, як тими величезними потворами ґазовими, що їх звуть бальонами. З Америки, як вже звістно, наспіла вість, що проба лїтаня за помочию машини Райта удала ся знаменито. Однак заким о тій пробі близше поговоримо, подаємо тут коротенький перегляд тих проб, які відбували ся в послїдних двох роках.

Дня 23. жовтня 1906 летїв Сантос-Дімон в Баґатель 25 метрів, а дня 12 падолиста тогож року вже 220 метрів далеко. — Дня 26. жовтня 1907 летїв Ганрі Фарманн в Іссі 770 метрів; той сам дня 13 сїчня 1908 вже 1000 метрів а дня 21. марта більше як два рази тілько, бо 2004 метрів.

Дня 11. цьвітня 1908 р. держав ся Деляґранж в Римі своєю машиною 6 мін. і 30 секунд у воздусї і летїв 3925 метрів далеко. Той сам дня 27. мая тогож року держав ся у воздусї 9 мін. і 30 сек. а дня 30. мая аж 15 мін. і 26 сек. та летїв 12 кільометрів і 750 метрів далеко. — Дня 8. червня 1908 лїтав Есноль-Пельтері 30 метрів високо; — дня 6 го липня 1908 р. лїтав Фарманн 20 мін. 19 сек. довго.

Дня 5. вересня 1908 лїтав Вільбур Райт (Wright) в Овур у Франциї 19 мін. 46 сек. і зробив 22 кільом. дороги. — Дня 6. вересня 1908 лїтав Деляґранж в Іссі 29 мін. 53 сек. і зробив 24 кільом. 727 метрів а наконець дня 9. вересня 1908 побив всїх Орвіль Райт (Wright), брат попередного, підчас проби коло Вашінґтону, бо держав ся у воздусї цїлу годину годи 3 мінути і 13 сек. а за той час зробив 38 і пів анґлїйских миль або майже рівно 62 кільометри дороги а то значить, що летїв зі скоростию наших поспішних поїздів.

Про лет Райта доносять тепер: Орвіль Райт розпочав свій лет о 8 год. 25 мін. рано. Єго аероплян піллетїв із шини розбігової і Райт облетїв пасамперед раз цїлу площу екзецирки у висотї 8 метрів. Відтак підлїтав щораз висше, аж за пятим разом довкола підлетїв до висоти 150 стіп або 45 метрів і в тій висотї лїтав вже дальше. Коли облетїв вже 25 разів, завізвано офіцирів від корпуса сиґналового, що сиділи при снїданю. Майор Сквайрс сказав тодї, що дожив найважнїйшої хвилї в своїм житю. Коли минуло 40 мінут лету, всї присутні заспівали після мельодиї якоїсь американьскої піснї Good bey Delagrange! (Ґуд бай Деляґранж — май ся в гараздї, Деляґранже!). Райт сьміючись перелетїв понад їх головами а облетївши 58 ий раз довкола площі екзецирки під Вашінґтоном, спустив ся зовсїм свобідно і легко на землю. Сим разом лїтав він лиш 57 мін. 31 секунд.

Вечером того самого дня пустив ся він ще раз у воздух в присутности Тафта, ґенерала Крозієра, францускго повномочника войскового Фурнїєра і многих других офіцирів, між котрими був і поручник Світ (Sweet), котрий мав рішати, чи лїтач Райта годить ся на закупно для департаменту війни. Сей лет перевисшив всї ожиданя і побив всї дотепер придумані лїтачі. Райт лїтав 63 мін. і 13 секунд. Вдоволений таким успіхом спустив ся Райт своїм лїтачем на землю і взяв на него поручника Франка Ляна та полетїв з ним в гору і за 6 мінут зробив 6 кільометрів і 4 0 метрів дороги а відтак спустив ся знов зовсїм легко і спокійно на землю. По сїй послїдній пробі нема вже сумнїву, що люди зможуть вже лїтати лїтачами у воздусї. Можність вже порішена, тепер розходить ся ще лиш о уліпшенє машин до лїтаня.

— **Добрий робітник.** Один фармер на заходї в Сполучених Державах приймив якогось молодого Ірляндця на службу. На другий день досьвіта явив ся наймит дуже точно на снїданє і дав свому господареви нагоду переконати ся, як він умів знаменито їсти. Хитрий фармер постановив сю здібність наймита використати також при роботї в поли, отже коли Джон вже добре попоїв і поклав ложку на бік, відозвав ся фармер: Ну, як, Джоне, смакувало і ти вже готов?

— Готов, пане, — відповів Джон.

— Скажиж менї, сину — відозвав ся фармер — може би ти заразом і пообідав? Мусимо нинї іти далеко в поле на роботу, аж на другий конець фарми і не буде коли вертати на обід до дому.

Джон не надумуючись довго, взяв ся знов до вилок і ножа та живив ся неутомимо дальше.

Але фармерови вже за довго було ждати і він спитав наймита: А що, чи ти вже пообідав?

— Зараз, пане, вже кінчу! — відповів Джон.

— Чуєш, мой — каже тодї фармер з досади, — коли ти так умієш їсти, то може би ти вже за одним заходом і повечеряв, заким виберемо ся в поле, бо будемо мусїли нинї довго працювати.

Джон на то лиш усьміхнув ся і не дав чи два рази просити ся, сповнив волю фармера та взяв ся знову до їди і перестав аж тодї, коли по якімсь часї вже не міг більше напхати в себе

— Ну, коли ти вже й повечеряв, то можемо вже тепер вибирати ся в поле до роботи.

— Що, до роботи? — спитав Джон протягаючим голосом а на єго лици проявило ся неудаване здивованє.

— А вжеж, що до роботи! — відповів фармер нетерпеливо.

— О нї — відповів Джон, позіваючи і киваючи флеґматично головою, не рушаючись з місця — я по вечери не іду вже до роботи. Добра ніч!

— **Двозначно.** Славний француский учений, професор Пастер перебував лїтом 1897 р. в однім малім селї в Нормандиї і мешкав у селянина, котрий віднаймав завсїгди кільком Парижанам помешканє на лїто. В слїдуючім роцї дістав Пастер від того селянина лист, в котрім той просив єго, щоби він і сего лїта приїхав до него на мешканє.

Пастер відповів на то, що він охотно приїде, але насамперед треба, щоби господар позмінював деякі дрібнички, коли хоче, щоби він мешкав у него через вакациї. Так хотїв би він, щоби тота служниця, котра єму торік послугувала і показала ся дуже нечемна, не послугувала єму вже сего лїта а так само і хлїв треба би перенести де инде, бо то нездорово для людий, коли свинї під самими вікнами.

На той лист дістав Пастер від селянина відворотною почтою таку відповідь: Служниця відійшла а відколи париські гості з послїдного року нас покинули, то нема вже у нас і свиний.

Телеґрами.

Париж 12 вересня. Часописи доносять, що францусько-іспаньска нота буде нинї розіслана французским заступникам за границею, а в понедїлок буде доручена канцеляриям державним.

Париж 12 вересня. До „Matin" доносять з Танґера, що прибув там повновластник Мулея Гафіда, щоби вести переговори з заступниками держав. Мулей Гафід признає в засадї договір анґлїйский і числить на то, що узискає користні зміни, специяльно в орґанїзациї полициї. З Францию буде старати ся погодити окремо в справі тих специяльних жадань.

Петербург 12 вересня. Пет. Аґент. телеґр. заперечує чутку, подану одною будапештеньскою ґазетою, мов би з приводу успіхів молодотурецкого комітету утворив ся й в Росиї молодоросийский комітет, котрий поставив собі за задачу ширити серед войска революцийні ідеї і мов би з тої причини доконано численних арештовань і ревізий домових.

Константинополь 12 вересня. Перший раз Грек урядник міністерства справ заграничних Константин Танджоґлю іменований мутесаріфом на острові Лемнос.

Танґер 12 вересня. (Аґ. Гав.). Мтуґі прибув до Маракеша і проголосив там Абдул Азіса султаном а рівночасно написав до Абдул Азіса, щоби сейчас приїзджав, бо в противнім случаю проголосить кого иншого каліфом

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11 вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·30	до	10·50
Жито	8·30	до	8·50
Овес	6·40	до	6·60
Ячмінь пашний	6·80	до	7·20
Ячмінь броварний	7·50	до	8·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	10·50
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	70·—	до	75·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	75·—
Тимотка	—·—	до	—·—

НАДІСЛАНЕ.

— **Книжки на премії,** польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — Книжки висилає ся лиш за надісланем вперед гроший або за посліплатою.

РУСИНИ! Жадайте у всїх трафіках, торговлях і крамницях лише ТУТОК і ПАПЕРЦІВ з першої галицко-рускої фабрики Евгена Білиньского в Збаражи. З доходу сеї фабрики іде на будову церкви в Сіняві 35 прц., на школи і бурси тов—а педаґ. 10 прц., а на вдови і сироти по священиках 5 прц.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Курацийний
Виноград
найлучшої якости, солодкий, о великих китках, щодень сьвіжий 5 кл. 3 К 50 с. оплатно
Л. Альтнай, Версеч 35, УГРИ.

Інсерати
до
„Народної Часописи"
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всі зелізниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хто хоче доробити ся богацтва?

То най заложить собі фабрику цементових дахівок — але машини до виробу цементових дахівок най купує лише

в Торговельно-Господарчім Домі

Стефана Ковцуняка в Коломиї

бо виріб цементових дахівок на машинах з Торговельно-Господарчого Дому СТЕФАНА КОВЦУНЯКА в Коломиї приносить річно найменше 3000 К чистого доходу. — Пишіть отже всі і радьте ся Торговельно-Господарчого Дому а відти Вам охочо відпишуть і щиро порадять.

Адреса така:

Торговельно-Господарчий Дім
СТЕФАН КОВЦУНЯК
в Коломиї.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всіх дневників
і також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопадя. (Телефона ч. 527).